

Μετά τοῦτο προσεκληθῆναι ὁ ἐπιστάτης τοῦ κτήματος τῆς κ. Ζωγράφου, ὅστις εἶχε μάλιστα προφυλακισθῆναι ὡς ὑποπτος, ἀλλ' εἶτα ἀπελύθη.

Ἀνεκάτωσεν ὁ κ. Διοικητὴς τὸν Χαλθαδῆν μετ' εἰκοσι φουστανελλάδες μαζὶ, ὁ δὲ ἐπιστάτης ἅμα ἐφθασεν ἡ σειρά τοῦ Χαλθαδῆ τὸν ἀνεγνώρισε καὶ εἶπεν :

— Αὐτὸς εἶνε ποῦ μοῦ ἔδωσε τὴν μαχαίριά.

Ἀμφιβολίαι λοιπὸν μεγάλαι δὲν μένουν ὅτι οἱ συλληφθέντες δύο Λοιδορικιώταις ἀπετέλουν μέρος τῆς τολμηρᾶς συμμορίας τοῦ Χασανίου, ἥτις ἔπρεπε νὰ καταδιωχθῇ ἀμειλίχτως, διότι πρώτην φορὰν μετὰ τοῦ Δείλεσι ξεμυτίζει θρασυτάτῃ ληστεία εἰς τὰ πρόθυρα τῶν Ἀθηνῶν.

Οἱ συλληφθέντες εἶνε τσομπαναραῖοι φέροντες πράγματα ἀπὸ τὸ Λοιδωρικί, πωλοῦντες αὐτὰ ἐδῶ, καὶ ἐὰν γίνῃ ἀνάγκη ληστεύοντες φαίνεται καὶ ὅπου εὗρουν.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΒΩΛΟΥ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βῶλος, 28 Ἀπριλίου

Ἐδῶ ὁ κόσμος ἀχολεῖται μετὰ ζέσεως εἰς τὰς ἐπικειμένους δημοτικὰς ἐκλογάς. Εἶνε διηρημένος εἰς δύο κόμματα, ὧν τὸ μὲν ὑποστηρίζει τὴν ἐκλογὴν τοῦ τέως δημάρχου κ. Καρτάλη, τὸ δὲ τὴν τοῦ κ. Σπυρίδου, ἀνδρὸς ἐκ τῶν εὐπορωτέρων ἐνταῦθα καὶ ἔχοντος ἱκανὴν ἐπιτηδεϊότητα καὶ ἀγαθὴν θέλησιν ὑπὲρ... τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἐκλογῆς του. Ἡ πόλις αὕτη ὑπὸ καλὴν δημοτικὴν ἀρχὴν θὰ ἡδύνατο νὰ

ἀποβῇ ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου μία τῶν καλλίστων ἐν Ἀνατολῇ, διότι καὶ ἐμπόριον ζωερὸν ἔχει καὶ κίνησιν παντοειδῆ μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ξένου κόσμου καὶ ἀφετηρία σημαντικοῦ σιδηροδρομικοῦ συμπλέγματος ἔσεται ἐν τάχει. Δυστυχῶς οἱ κάτοικοι πολὺ ὀλίγον φροντίζουν περὶ τοῦ εὐπρεπισμοῦ καὶ τῆς ἐξωραΐσεως τῆς πόλεως, ὅχι ὡς ἀμοιρῶντες φιλοκαλίας μηδέποτε τυχόν ἰδόντες προδείγματα καλλίτερα τῶν καλυθῶν, ἅς χθὲς ἔτι κατώκουν ἐν τοῖς χωρίοις τοῦ Πηλίου, διότι οἱ πλείστοι αὐτῶν ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη διέτριψαν εἰς διαφόρους μεγαλοπόλεις τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλὰ διότι συγκεντροῦσιν ὅλην αὐτῶν τὴν προσοχὴν εἰς ἑν καὶ μόνον : τὸ χρηματολογεῖν, ἀδιαφοροῦντες περὶ τῶν λοιπῶν. Οὐχ ἦττον ὅμως μετὰ τῶν μᾶλλον ἀνεπτυγμένων ὑπάρχουσι καὶ ἄνδρες φίλοι τοῦ καλοῦ καὶ οὐδαμῶς ἀμφιβάλλω ὅτι παρ' ἐνὸς ρέκτου καὶ τιμίου δημάρχου καὶ παρὰ πεφωτισμένων καὶ φιλοκάλων δημοτικῶν συμβούλων δυνατόν νὰ ἐλπίζῃ τις μεταβολὴν τῆς καταστάσεως. Ἡ ἀμεροληψία ἀπαιτεῖ νὰ προσθέσω ὅτι ἂν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς προσαρτήσεως μέχρι τῆς σήμερον οὐδὲν ἀπολύτως ἐγένετο πρὸς ἐξωραΐσιν τῆς πόλεως οὐδὲ καὶ πρὸς λήψιν μέτρων ὑγιεινῆς καὶ καθαριότητος, αἷτιος δὲν εἶνε ὁ τέως δήμαρχος· τὰ οἰκονομικὰ τοῦ δήμου οὐδεμίαν ἐπέτρεπον δαπάνην, οὔτε ἦτο δυνατόν νὰ τακτοποιηθῶσι διὰ συνομολογήσεως δανείου πρὶν ἢ συνταχθῶσι κατὰ τὸν ἐλληνικὸν νόμον αἱ δημοτικαὶ ἀρχαί, διότι ὡς γνωστὸν ἡ τέως ὑπάρχουσα διασώζεται ἀπὸ τῆς τουρκοκρατίας. Τώρα ἀμφότεροι οἱ ὑποψήφιοι δήμαρχοι ὑπόσχονται ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ μεταμορφώσωσι τὸν Βῶλον εἰς μικρὸν Παρίσι, ἀλλὰ τὸ ἄγνωστον τοῦ πολιτικοῦ παρελθόντος καὶ τὸ γνωστὸν τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ βίου ἀμφοτέρων παρέχει ὅπλα μόνον ἐκατέρῳ πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἀντιπάλου καὶ οὐχὶ ἐπιχειρήματα πρὸς ἀμυναν ἑαυτοῦ. Αἱ τύχαι ἐπὶ τοῦ παρόντος

τοῦ ἐγκλήματος. Τοῦτο εἶναι ἀλυθές, ἦσαν δύο καὶ μάλιστα τρεῖς μπροστά ἀπὸ τὸν μύλον περάσατε, ὅταν ἐρχόσασταν ἐδῶ;

— Μάλιστα.

— Ὅλιγω μακρύτερα, παρατηρήσατε μίαν στενὴν γέφυραν;

— Μάλιστα.

— Ἀπ' αὐτὴ τὴν γέφυραν ὁ ἄγνωστος ταξειδιώτης κατεκρημνίσθη ἐντὸς τοῦ Φροῦ ἀπὸ ἑνὸς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ὅστις τὸν περιέμενεν ἐκεῖ. Εἶδα τὰ πάντα. Δὲν ἤμουν πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὴν γέφυραν. Τὴν νύκτα ἐκείνην ἦτο τρομερὰ θύελλα, ὁ ἄνεμος εἶχε παρασύρει τὸν πῖλόν μου, τὸν ὅποιον ζητοῦσα ἔς τὸ σκότος, ὅτε τὴν προσοχὴν μου διήγειρε κρότος βημάτων ἀνθρώπου. Ἦτο θῦμα τὸ ὅποιον ὠδηγοῦσε ἕνας ἀπὸ τοὺς συνενόχους. Ἰδοὺ πῶς τυχαίως ἔγινα μάρτυς τοῦ ἐγκλήματος.

Ἀλλ' ἰδοὺ ἕνα πρᾶγμα τὸ ὅποιον δὲν γνωρίζετε. Καθ' ἣν στιγμὴν τὸ θῦμα καὶ ὁ ὠδηγὸς αὐτὸ ἐφθασαν πλησίον τῆς γεφύρας, τὸ φῶς ἐνὸς φανοῦ ἐφάνη ἀμέσως πρὸς τὴν ἀπέναντι τοῦ ποταμοῦ ὄχθην πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ περιβόλου τοῦ παλαιοῦ πύργου. Ἀφοῦ διεπράχθη τὸ ἐγκλημα, οἱ δολοφόνοι ἐφυγαν καὶ τὸ φῶς ἐσβέσθη.

— Διὰ τί, γέρο Μονό, δὲν εἶπατε τοῦτο ἀμέσως εἰς τὴν δικαιοσύνην; Ἰσως ἡ καταθεσίς σας θὰ συνετέλει εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ μυστηρίου.

— Δὲν εἶπα τίποτε εἰς τοὺς δικαστὰς, διότι δὲν ἠθέλησα, δὲν ἦτο τῆς γνώμης μου.

— Ἔστω, ἐξακολοθησάτε, δὲν θὰ σᾶς διακόψω.

— Λοιπὸν δὲν εἶπα τίποτε, ἐφύλαξα διὰ τὸν ἑαυτόν μου ὅ,τι ἤξευρα. Ἀλλ' ὑπῆρχεν ὁ ἀναθεματισμένος αὐτὸς φανὸς ὅστις με κατεσκότιζε. Περιττὸν νὰ σᾶς εἶπω ὅτι ἔσπασα τὸ κεφάλι μου διὰ νὰ ἐξηγήσω τὴν παρουσίαν τοῦ σατανικοῦ φωτός κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ κακουργήματος. Βεβαίως ὁ φανὸς δὲν ἦτο ἐκεῖ διὰ νὰ φωτίσῃ τὴν γέφυραν. Ἀλλ' ὑπῆρχε, δὲν μπορούσα νὰ ὑποθέσω ὅτι κανένα ἄστρο κατέβηκε ἀπὸ τὸ στερέωμα καὶ κρατιότανε μετὰ κλωστή, ἐσυμπέρανα ὅτι ὑπῆρχε τρίτος ἐνοχος, ὁ ὅποιος εἶχεν ἀποστολὴν νὰ προσελκύσῃ τὸ θῦμα, προσκαλὼν αὐτὸ διὰ νὰ περάσῃ τὴν γέφυραν.

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ταξειδιώτην, ἡ ὁποία ἔφερε τὴν ψευδῆ υπογραφὴν ἐνὸς ἀγαθοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸ Βλαϊνκούρ, ἐγένετο λόγος περὶ μυστηριώδους τινὸς συναντήσεως μετ' ἑνὸς ἀτομον ἄγνωστον. Τοῦτο δὲ μοῦ ἐξηγεῖ τὴν παρουσίαν τοῦ ἀνθρώπου ποὺ κρατοῦσε τὸ φανάρι εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην· ἦτο λοιπὸν ἐνέδρα. Ἀλλὰ ὅλαι αἱ οἰκίαι τοῦ χωριοῦ κεῖνται εἰς τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Φροῦ. Εἰς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην ὑπῆρχε μόνον ὁ παλαιὸς πύργος· ἐβασάνισα τὸν νοῦν μου διὰ νὰ ἐννόησω, διατὶ ὤρισαν ὡς τόπον συναντήσεως ἐκεῖ, ὅπου δὲν ὑπάρχει τὴν νύκτα ψυχὴ ζωντανή.

φαίνονται διαμοιρασμένοι ἐξ ἑσού τοῦ κ. Καρτάλη κόμμα ἔχει ὑπὲρ αὐτοῦ τοὺς ξένους, ὧν ὑπὲρ τοὺς 200 εἶνε δημόται Βώλου· οἱ τοῦ κ. Σπορίδου ὁπαδοὶ κολακεύονται νὰ πιστεύωσιν ὅτι ὑποστηρίζοντο ὑπὸ τῶν προϋχόντων τοῦ τόπου. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ὀλίγιστοί τινες—ἀλλὰ πολὺ ὀλίγοι—ὀνομασθέντες ἡμίονοι, τηροῦντες οὐδετερότητα καὶ ὑπὲρ οὐδετέρου ἀποκλίνοντες· χαρακτηριστικώτερον ἐπίθετον ἦτο ἀδύνατον νὰ δοθῇ εἰς τοὺς τοὺς εὐνοήτους, οἱ ὅποιοι φιλαργυρεύονται νὰ δώσωσι καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ψήφον τῶν πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος τῶν. Τοιαῦτα τὰ δημοτικά, ἂν σὰς ἐνδιαφέρουν εἰμυρῶ νὰ σὰς γράφω τὴν καθ' ἡμέρας ἀνέλιξιν αὐτῶν.

ἹΑράκης

ΔΙΚΗ ΠΑΤΟΥΣΑ

Ἡ δίκη τῶν ἀπαγωγέων τῆς κόρης Πατοῦσα, ἀναβληθεὶσα ἄλλοτε, εἶχεν ὀρισθῇ διὰ σήμερον.

Ἀρχεται τὴν 10 π. μ. Πρόεδρος τῶν συνέδρων, ὁ κ. Ὁθωναιος, Εἰσαγγελεὺς ὁ κ. Καραντζᾶς. Κατηγορούμενοι ἑνδεκα τὸν ἀριθμὸν· ἐξ αὐτῶν ἀπουσιάζουσι τρεῖς, ἐξ ὧν ὁ κυρίως δράστης Δαμιανὸς Παπακωνσταντίνου. Τῶν λοιπῶν κατηγορουμένων τὰ ὀνόματα εἶνε Κεφάλας, Μανώλης, Καθάλας, Δρίβας, Βλάχος, Ζώτος, Δασκαλάκης, Παρδέχερ, Παπαμιχαλόπουλος, Πηλάας. Συνήγοροι, Δραγούμης, Μπουφίδης, Εὐστρατιάδης, Λειβαδάς, Στελλάκης, καὶ ἄλλοι.

Πρὶν ἔτι καταρτισθῇ τὸ δικαστήριον τῶν Ἑνόρκων, ὁ κ.

Εἰσαγγελεὺς ζητεῖ τὸν χωρισμὸν τῆς δίκης διὰ τρεῖς τῶν κατηγορουμένων, οἱ ὅποιοι ἐκλήτευσθησαν μόνον νὰ ἐμφανισθῶσιν, ἀλλ' ἄνευ τῶν νομίμων ἐπιδοτηρίων τῶν βουλευμάτων κλπ. Τὴν πρότασιν τοῦ Εἰσαγγελέως ὑποστηρίζει καὶ ἡ ὑπεράσπισις.

Τὸ Δικαστήριον, ἀπελθὼν πρὸς διάσκεψιν παραδέχεται τὸν χωρισμὸν τῆς δίκης, ἐνεκα τῶν ἐπισυμβιβάσων παρατυπιῶν, αἵτινες παρέχουσιν εὐλόγους αἰτίας ἀναιρέσεως. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ χωρισμὸς οὗτος ἐπιφέρει τὴν βλάβην τῆς πορείας τῆς ὅλης δίκης, παρακαλεῖ τὴν Εἰσαγγελίαν νὰ συμπληρώσῃ τὰς περὶ τὴν ἐπίδοσιν ἐλλείψεις, ἀναβάλλει δὲ τὴν δίκην διὰ τὰς 16 τοῦ ἐνεστῶτος Μαΐου.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΧΡΟΝΙΚΟΝ

Ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις, Σύρῳ καὶ Σκύρῳ.

(ΤΟΥ ΕΝ ΣΥΡῳ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ὁ ὑγειονοσταθμάρχης Σκύρου ἀναφέρει πρὸς τὴν προϊσταμένην του ἀρχὴν καὶ αὕτη διαβιβάζει τὴν ἀναφορὰν τοῦ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, περὶ μὴ ἀφίξεως τοῦ ταχυδρομείου ἐν Σκύρῳ. Τὸ ὑπουργεῖον πέμπει τὴν ἀναφορὰν μετ' αὐστηρὰς διαταγᾶς πρὸς τὸν νομάρχην Κυκλάδων, ὅπως καλέσῃ εἰς ἀπολογίαὶν τὴν ἀθετήσασαν τὴν σύμβασιν Ἑλλην. Ἀτμοπλοῖαν, ὁ δὲ νομαρχὼν ἔπαρχος, ζητεῖ λόγον παρὰ τοῦ τῆς Ἑλλην. Ἀτμοπλοῖας διοικ. Συμβουλίου, διατί παρὰ τὰ συμβληθέντα τὸ ἀτμοπλοῖόν της δὲν προσήγγισεν εἰς Σκύρον, ἦν ἔστιν ὑπόχρεως νὰ διατηρῇ ἐν συγκοινωνίᾳ πρὸς τὸ λοιπὸν Κράτος.

Τὸ Συμβούλιον καλεῖ τὸν πλοίαρχον καὶ ἐρωτᾷ, οὗτος δὲ προσαγάγει πιστοποιητικὰ αὐτοῦ τούτου τοῦ παραπο-

— Βεβαίως, ἔλεγα μοναχός μου, διὰ νὰ προσελκύσουν τὸ θῦμα εἰς τὸ γιοῦρι καὶ τὸ ρίψουν εἰς τὸ νερόν μετ' ἑνὸς μονάχα σπρωξιά. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν με ἱκανοποιεῖς, διότι ὅσον ὀλίγον καὶ ἂν ἐγνώριζε τὸν τόπον ὁ ταξειδιώτης, ἔπρεπε νὰ ἤξεύρῃ ὅτι μόνον ὁ πύργος ὑπῆρχε εἰς τὴν ἄλλην ὄχθην τοῦ ποταμοῦ.

Τέλος εἶπα μοναχός μου: — Γιὰ νὰ δοῦμε, μήπως ὁ γέρο Γραπιέ, ὁ ἐκμεταλλεζόμενος πάντοτε τοὺς διαδίκους, ὁ ὅποιος εἶνε πάντοτε φύλαξ τοῦ παλαιοῦ πύργου ἔπαιξε εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν τὸ πρόσωπον τοῦ κακούργου; Ἀπεφάσισα νὰ μάθω ποῦ ἔπρεπε νὰ στηριχθῇ καὶ σὰς ὁμολογῶ, κύριε, ὅτι ἤμουν τότε πολὺ περιέργως καὶ εἶμαι σήμερον ἀκόμη ὀλίγον.

Ἐζήτησα νὰ ὑπάγω εἰς τὸν γέρο Γραπιέ νὰ τὸν γλυκομιλήσω, νὰ ἀποκτήσω τὴν ἐμπιστοσύνην του, νὰ τοῦ ὑποκριθῶ τὸν φίλον, νὰ κολακεύω τὰς ὁρξεις του καὶ νὰ τοῦ παραστήσω ὅτι οὗτος ἦτο καθ' ὅλας τὰς ἐποχές πολὺ ἀνώτερός μου.

— Μίαν ἡμέραν ὅτε θὰ ἦνε μεθυμένος ἢ ἀπὸ κρασί ἢ ἀπὸ ρακὴ, ἔλεγα μόνος μου θὰ τὸν κάμω νὰ ὁμιλήσῃ. — Κωτῶρθωσα νὰ κερδίσω τὴν ἐμπιστοσύνην του, ἀλλὰ σὰς βεβαίῳ κύριε, ὕστερα ἀπὸ πολὺν χρόνον καὶ μετὰ πολλὰς δυσκολίας. Ὁ γεροδιάβολος αὗτος, ὅστις δὲν εἰζεύρω ἀπὸ ποῦ βραστὰ ἢ σκούφια του, ἀπὸ τὸ κάτεργον βεβαίως—τώρα ποῦ δὲν ὑπάρχει μιῶ γι' αὐτὸν ὅπως θελω—ποῦ τόσῳ εὐκολα

μποροῦσε κανεὶς νὰ τὸν πλησιάσῃ, ὅσῳ ἕνα ἄγριο θηρίον εἰς τὴν φωλεάν του. . . Ὅταν τις τὸν ἐπλησίαζεν περιέστρεφε τοὺς ἀγρίους ὀφθαλμούς, αἵτινες ἐπροξένουν φρικτὴν ὅτε ἐλάμβανε κανεὶς τὴν τόλμην νὰ τοῦ ὁμιλήσῃ, καὶ αὐτὸς ἤθελε νὰ ἀποκριθῇ, ἀποκρινότανε μετ' ὀφθαλμῶν βραχνὴν, καὶ ἔλεγε κατὰ λόγια ἀκατάληπτα, τὰ ὅποια μποροῦσε κανεὶς νὰ ἐκλάβῃ σὰ γρυλισμὸν ἐρεθισμῶν ἀρκούδας.

Τοιοῦτος ἦτο ὁ φύλαξ τοῦ πύργου, ἀληθὴς μανδρόσκυλος.

Ὁ πύργος, ὅστις ἦτο τοῦ κ. Μορανδώ, πλουσίου τραπεζίτου, ἐγιατελείφθη εἰς τῆς κουκουδάκιος καὶ τῆς σαύραις ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, ὅταν ἡμέραν τινα ἐνοικιάσθη ἀπὸ ἀγνώστους ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι ἀνέθεσαν εἰς τὸν γέρο Γραπιέ τὰ διπλὰ καθήκοντα θυρωροῦ καὶ ἐπιστάτου.

Κατῶρθωσα λοιπὸν νὰ γίνω φίλος, ὁ μόνος φίλος τοῦ γερομανδρόσκυλου, ὅστις με ὑπέδεχετο εὐχαρίστως καὶ ὅστις ἐνίοτε εὐφρεστεῖτο καὶ νὰ με ἐπισκεπτόντο. Μοῦ ὁμιλοῦσε διὰ τὰ κατορθώματά του στὸ Παρίσι, στὸ Λονδίον, ὅπου εἶχε κατοικήσει, ὅταν ἦτο νέος, γιὰ τὰ μακρυνὰ ταξειδία του, ἀλλὰ ποτὲ δὲν μῶκαμε λόγον γιὰ τὴν ὑπόθεσιν ποῦ ζητοῦσα νὰ μάθω. Ὅταν τὸν ρώταγα περὶ τοῦ κυρίου του, ἂν μιᾷ τὸ ξύλον μίλαγε καὶ αὐτός. Πολλὰς φοαῖς τὸν εἶδα μεθυμένον ἔχοντα χάσει τὸ λογικόν του, ἀλλὰ καὶ τότε πάλιν δὲν ἔλεγε γρύ. Ἀλλ' ὅσον ἐγὼ εὗρισκα δυσκολίας νὰ ἱκανοποιήσω τὴν περιέργειάν μου, ἄλλο τόσον ἐδιπλασίαζα τὰς προσπαθείας ν' ἀνακαλύψω ὅσα τοῦ ἐκρυβε.